

[POTĘCHNAĆ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg potęchnie. ◇ *praet 3 sg m* potęchnął.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII w.

Obniżyć swój poziom, opaść (o płynach i gazach): wiatry letnie zasię ustawiczne [...] że wieją przez to jezioro ku miastu, on smród i zarazę miałyby zanosić, aż deszcz pokropi, który już z inszym wiatrem przychodzi, toż on jad potęchnie. *RadzPodróż* 188.

W połączeniu szeregowym: Zpułtołłona ieft kráiná/ plákááá žiemiá iž potłoczona ieft pšłenicá/ pomiełżáne ieft wino/ potęchnął oley [*elanguit oleum*]. *Leop Ioel* 1/10 (*Linde*).

W przeciwstawieniu: »wzburzyć się ... potęchnąć«: miełżay vftáwnie/ by niewykipiáło/ przeto gdy fie wzburzy/ od ognia odeymi á gdy potęchnie/ zásię przyftaw *SienHerb* 586a.

Synonim: opaść.

Formacje współrdzenne: stęchnąć, stęchnąć się, utęchnąć, wstęchnąć, wstęchnąć się, zatęchnąć się; potęchać, stęchać.

Cf POTĘCHNIENIE

KW, ZCh